

[Røtzler Møller.]

ninger ved første behandling af forslaget her i sidste samling

Glensgård (FP):

Lovforslaget er nu 182 dage gammelt her i dette ting, og jeg skal henvise til mine bemærkninger fra sidste gang.

Jeg mener ikke, det tjener noget formål, at vi tager en lang debat i dag. Vi har som nævnt været igennem en første behandling for ikke længe siden, og der var selvfølgelig visse partier, som direkte var afvisende. Der var et enkelt parti, som ikke havde taget stilling, nemlig de radikale, og jeg glæder mig til at høre, om de nu er kommet til fornuft.

Ingomar Petersen (RV):

Det foreliggende lovforslag er jo en gennemførelse fra sidste samling, og vi har da haft lejlighed til under udvalgsarbejdet at behandle sagen og få belyst forskellige problemer i den. Jeg tror ikke, vi kan komme uden om, at de serviceprægede funktioner, som bureauerne yder erhvervslivet, ikke kan gives af arbejdsformidlingen. Spørgsmålet er, om ikke en udvidelse af tilladelserne også uden for handels- og kontorområdet kunne være formålstjenlig. Naturligvis bør vi bevare vikarbureauerne, og som jeg også sagde sidst, er den bemyndigelse, som ministeren har i kapitel 6, § 25, i arbejdsløshedsloven til at tilbagekalde en tilladelse, egentlig uhørt over for det private erhvervsliv. Om man skal klare problemerne ved et selvstændigt lovforslag, eller man over den nugældende lovgivning skal give mulighed for yderligere liberalisering inden for området, kan vi diskutere i udvalget. Det er ikke for os det væsentlige, hvordan det løses, men jeg vil nok sige, at erhvervslivet i allerhøjeste grad har brug for den assistance, som vikarbureauerne kan tilbyde. Disse vikarer er effektive, de damer, der sendes ud, kan noget, så hvorfor i alverden skulle erhvervslivet afskæres fra på denne måde at få løst presserende opgaver. Der er jo i realiteten heller ikke tale om arbejdsanvisning, det er en misforståelse. De pågældende er ansat i bureauet og udstationeres til forskellige opgaver, og denne formidling kan selvsagt ikke ske helt gratis.

Fru Inge Fischer Møller var inde på HKs

kasserer, hr. Simonsens, betragtninger, og det må jo være ligesom for at hæve moralen i HK og i socialdemokratiet lidt, at man siger, at ingen skal tjene på at anvise andre arbejde, det gør arbejdsanvisningen gratis. Hvad er det egentlig for noget volapyk? Det er aldeles ikke gratis, det arbejdsformidlingen laver. Men værre er, at disse kontorer åbenbart ikke er i stand til at anvise arbejdssøgende det arbejde, de pågældende selv ønsker, og det er sikkert, fordi man er domineret af en grundholdning, efter min mening en gammeldags grundholdning i socialdemokratiet, hvorefter man fortsat ønsker at forfølge politiske mål fremfor at imødekomme vide kredses ønske om at blive fri for denne efter min mening utidige politiske indblanding. Her er HK efter min mening akkurat lige så reaktionær som andre fagforeninger og har ikke begrebet et suk af, at der også er en anden udvikling i dag. Mange husmødre og mange kvinder ønsker et deltidsarbejde i dag, og de ønsker også et deltidsarbejde, der betyder, at de ikke hver eneste dag er tvunget til at gå ud, der er jo ting at passe derhjemme også, og dette problem klarer vikarbureauerne glimrende. Derfor kan jeg ikke se nogen grund til, at man ikke også inden for det felt skulle liberalisere yderligere. Det kan man ikke klare hverken i fagforeningerne eller i arbejdsformidlingen, og det ved socialdemokratiet også udmærket, og derfor synes jeg, man skal være villig til at gå ind i en drøftelse om en vis liberalisering på området. Som jeg sagde før, om det skal ske i form af anden lovgivning, eller det skal ske i form af en ændring af de nugældende regler, kan vi diskutere. Jeg er ikke helt enig med centrum-demokraterne om varigheden af vikartjeneste, men jeg mener, at vi under udvalgsarbejdet nu skal se at få denne sag færdiggjort og med et positivt resultat for de mennesker, der er interesseret i og kan have gavn af vikarbureauerne, og det er i høj grad kvinderne i dette samfund.

Ninn-Hansen (KF):

Da lovforslaget sidst var til behandling, kunne vi sige, at vi kunne give det tilslutning. Det kan vi stadig væk, og nu gælder det om at få det gennemført, for hvorfor skulle man ikke gennemføre det? Det ser der da også ud til at være gode muligheder for.